

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. Quanam ratione dies & menses Hebræi hisce libris notati ad dies & menses Romanos stylo Iuliano reuocentur.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Philippi

Chronologia
vet. Testamenti

A IV

17 a

In litteris
Rom. &
Eupatoris
2. Mach.
non sunt
intelligendi
anni æra
Dionysii
Machemati-

Cur alij in
his ratio-
nibus hal-
lucinantur

16. Nec est quod arbitreris, in epistolis Romanorum & Eupatoris Mach. intelligendos esse annos æra Dionysii Mathematici, quos secundum Chaldaeos nominant. Hæc enim æra apud Ptolemaum ante Idibus Octobris anno ante Christum 311. hæc vero epistola scripta ante Christi epocham 164. circa Aprilem, antequam annus 148. in annum proximè sequenti aperiretur.

17. Aduertendum hic vltimo, à nonnullis, vt Tornello & Salano annorum regni Græcorum, Sabbaticorum, non fuisse legitime constitutas: ac proinde mirum non esse, quod in rationibus, quæ ad Machæos pertinent, hallucinantur. Vide Petauium lib. 10. cap. 43. contra Scaligerum eruditè disputantem. Et hæc quidem, quælibet opinio delibamus, accommodatè ad communem SS. Patrum & Concl. computationem: quia tamen in hisce libris peculiare occurrebant dubia, eas hic potius, quam alibi exhauriendas esse putauit.

QVÆSTIO II.

Quanam ratione, dies & menses Hebræi hisce libris notati, ad dies & menses Romanos stylo Juliano reuocentur.

Quis fuerit
primus
mensis
Hebræi

1. QVORUNDAM opinio est, Hebræis olim eum mensem fuisse primarium, cuius luna decima quarta propius ad æquinoctium vertitur, quæbat; siue hæc luna 14. ante, siue post æquinoctium affluisse sole, lo sequi methodum apud Iudæos à multis retro sæculis usitatum, vt Machabæorum temporibus accommodare, ita vt mensium ille primus featur, cuius luna 14. vel in ipsum æquinoctij verni diem incurrit, vt sequitur, morali per cyclos supputatione ex Romano Calendario sumpta.

2. Annis porro centum æram Christi immediate præcedentibus Calendarium Iulianum, biduo formam Gregorianam prævertebat, ab anno 101. vsque ad 201. diastema Calendariorum erat trium dierum, vt dicitur in Eccl. cap. 11. Cum igitur ex institutione Gregoriana æquinoctium ad 21. Martij fixum sit; idem æquinoctium fluente centuria annorum qui ab anno 101. vsque ad 201. Christi epocham antecederent, ad 24. eiusdem Martij reuocari potest. Quo posito, epacta cuiuslibet anni in Calendario Romano die 11. Martij, vsque ad 8. Aprilis inclusiuè, non procul à b initio mensis abfuerit. v. gr. Epacta 24. quando erat in vsu indicabat Neomeniam Martij incidere in vel circa diem 5. Aprilis. Epacta 23, circa 6. eiusdem mensis incidere in vel circa diem 4. Aprilis.

septimam, subaudi annis 100. æram Christi antecedentibus ab anno 201. vsque 101. Fateor tamen hanc rationem non esse tam certam, quin vno, altero-ue die, ab initijs mensium distare possint epactæ: sed mihi sic vsus est, tibi vt opus factu. facc. Certius initia mensium Iudaicorum non attingunt, qui ad calculos Astronomicos Hebræorum Neomenias rigida computatione volunt reuocare: tum quia tempore Machabæorum cyclis utebantur Iudæi, tum quia dubium est, vtrum tunc mensis primus, tertius, quintus, &c. pleni fuerint, an caui: tum quia fortè noneodem modo tunc Iudæi utebantur mense emboly- mo, quo iam vtimur. Nam v.g. anno Dom. 1636, illi Pascha celebrarunt 20. Aprilis Gregoriani; nos 23. Martij.

3. Qua ratione, dato certo aliquo anno regni Græcorum, inueniatur annus ante Christum illi congruens, quæst. præcedenti, declaratum est: si nimirum annus ille Græcorum subtrahatur à 312. Habito anno ante Christum, quæraturs aureus numerus siue cyclus Lunæ isti anno conueniens, idque beneficio tabellæ cycli Lunæ, quæ tradita est comp. Eccl. cap. 2. tum in sequenti laterculo epacta legitima sub cyclo Lunæ comparebit. Quandocumque enim intra 312. annos ante æram Christi currit cyclus Lunæ 1. epacta est 6. currente cyclo Lunæ 2. epacta est 17. & sic de cæteris, vt hic notatum vides.

Aureus Num.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
Epacta	6.	17.	28.	9.	20.	1.	12.	23.	4.	15.	26.	7.	18.	29.
Aureus Num.	15.	16.	17.	18.	19.									
Epacta.	10.	21.	2.	13.	24.									

4. Ferias hebdomadarias deprehendes ex tabella cycli Solis, in Comp. cap. 3. explicata. Epactas verò ex Aureo numero elicueris, eo artificio quod est traditum in eodem. cap. 9. & Tract. de Olympiad. q. 9. Si mora breviori epactas venari cupis, assume tabellas ad finem libri Nehemiz adiectas, quæ absque aurei numeri subsidio, epactas vltra 4000. annorum ante æram Christi representant. Denique si placuerit, aspice tabulam sequentem, quæ accuratè subijcit oculis cyclos Solis & Lunæ, literasque Dominicales & Epactas, ab anno Græcorum 145. vsque ad 179. inclusiuè: anni verò sacri initium civili duntaxat calculo ponit, v.g. annus regni Græcorum 145. ex supputatione lib. 1. Machab. iniit ad principium mensis Nisan, anno ante Chr. 168. quo sine vlla dubitatione currebat cyclus Lunæ 5. Solis 10. lit. Dom. b. probabili autem doctrina Epacta erat 20. quæ indicat caput anni sacri, siue initium Nisan tunc incidisse in vel prope diem 11. Martij, si forma anni Iuliani ad ea tem-

Machab.

bbb

pora

P.
H. Philippi

Chronologia
vet. Testamenti

A IV

17 a

pora restitatur, nisi forte in sequentem mensem distulerint vicium accedebam.

5. Pari modo, nullum penitus dubium est, quin anno ante Christum sit cyclus Lunæ 6. Solis 11. lit. Dom. A. quando Epacta 1. commode obibat annum sacrum aperiri circiter 30. Martij sequentium annorum, quæ bula sequenti continentur, eadem penitus est ratio.

Regni Graecor.	Ante Chr.	Cycli Luna.	Epacta.	Cycli Solis.	Litera Domi- nic.	Caput anni sacri
145	168	5	20	10	b	11. Martij
146	167	6	1	11	A	30. Martij
147	166	7	12	12	g	19. Martij
148	165	8	23	13	f e	6. Aprilis
149	164	9	4	14	d	27. Martij
150	163	10	15	15	e	16. Martij
151	162	11	26	16	b	4. Aprilis
152	161	12	7	17	A g	24. Martij
153	160	13	18	18	f	13. Martij
154	159	14	29	19	e	1. Aprilis
155	158	15	10	20	d	21. Martij
156	157	16	21	21	c b	8. Aprilis
157	156	17	2	22	A	29. Martij
158	155	18	13	23	g	18. Martij
159	154	19	24	24	f	9. Aprilis
160	153	1	6	25	e d	25. Martij
161	152	2	17	26	c	14. Martij
162	151	3	28	27	b	2. Aprilis
163	150	4	9	28	A	22. Martij
164	149	5	20	1	g f	11. Martij
165	148	6	1	2	e	30. Martij

Regni Gra- cor.	Ante Chr.	Cycli Luna.	Epa- sta.	Cycli Solis.	Litera Domi- nic.	Caput anni sacri circa
166	147	7	12	3	d	19. Mart.
167	146	8	23	4	c	6. April.
168	145	9	4	5	b A	27. Mart.
169	144	10	15	6	g	16. Mart.
170	143	11	26	7	f	4. April.
171	142	12	7	8	e	24. Mart.
172	141	13	18	9	d c	13. Mart.
173	140	14	29	10	b	1. April.
174	139	15	10	11	a	21. Mart.
175	138	16	21	12	g	5. April.
176	137	17	2	13	f e	29. Mart.
177	136	18	13	14	d	18. Mart.
178	135	19	24	15	c	9. April.
179	134	1	6	16	b	25. Mart.

Hæc Tabella spectat ad q. 2. in libros Machabeorum.

Q V Æ S T I O III.

De successione regum Ægypti, à morte Alexandri
M. usque ad interitum Cleopatra.

1. Ptolemæus Lagi F. quadraginta annos sibi vindicat, ex sententiâ Eusebij, Iulij Tolet. Nicephori Const. Freculphi, Adonis, Bedæ, Mariani Scoti, Chronici Alexand. Vincentij, Honorij, Schaffnaburgensis, Gordoni, Cornelij, Petauij : quibus assentitur Funecius. At verò Ptolemæus in Canone ei solum 29. adscribit: quem sequitur Torniellus. Ex sententia Saliani, ad annum mund. 3730. numer. 39. primus annus Ptolemæi magna ex parte, cum vltimo Alexandri Magni concurrat, & postremus incidit in primum Philadelphi, ac proinde dici potest, & 40. & 38. annos Ægyptijs præ-

Ptolem.
Lagi F.
quor
nos sibi
vindicat

bbb 2

præ-